

ایڈیٹر و بلیشر عبدالحیظ الکریم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کوئٹہ خان شہیک کرسا بیورو آفس 302 قمر ڈھلور یونیورسٹی پبلسٹی کیمپس فیئر 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

104 اگست 2025ء

”حرف جار“ آتا نوشت ناوڑ

براہوئی زبان اٹ حرف جار (آ، آن، فغان، اٹ، ٹی، اسکان، ء، آتون، تون، تھون) آتا نوشت اٹ انگک نابایت ہم ویل مون تروک ارے۔ چونکہ ’حرف جار‘ اٹا تعلقہ اسی اسم اتون مریک، گڑا داڑکن الی ء کہ اوفتے اسم آن جتا نوشت لنگک، یعنی بندغ آن، نیازی ء، خالد آن، توک آ، چک آتون، مگر اسکان، کمران اٹ، اُرائی، بلہ فغان، ایڑتھون، اہلم تون، استاد ء، وچین پین۔ ودا حالت اٹی اگر حرف جار آتے اور نوشت لنگک ء عرواج تنگکے تو اسم آتا نوشت نادرش بدل مریک، ہراڑن خاننگ اٹ مشکل ودی مریک۔ یعنی بندغان، نیازیے، کمرانٹ۔ تو گڑا الی ء کہ دافتے جتا نوشت لنگک، تاکہ خواننگ ومعنہ ء پہہ متنگ اٹ آسانی مرے۔ ولے براہوئی ٹی اسم ضمیر Pronoun ’دا، او یا اے‘ ہر اتم مفعول Object آبارکاریم اٹ بریرہ تو صیغہ واحد ناوخت آد اقبئی ’حرف جار‘ آن مُست ’ز‘ وجع نا صیغہ ناوخت آفت، وفتے‘ بریک، ودا حالت اٹی ’آ‘ نا جاگک غایہرہ ’ا‘ و ’آن‘ نا جاگک غایہرہ ’ان‘، و ’اسکان‘ نا جاگک غایہرہ ’سکان‘ ء اور نوشت لنگک اٹ چچ ء باک اس اف، بلکن دا اور نوشت لنگک تو زیات جوان ء۔ یعنی ’داڑان، اوڑا، اوختسکان، داقتیان، ایڑے‘ نوشت لنگک۔ و اگر دافتے جتا نوشت لنگکے تو دافتا خواننگ خواری

نا سوب مریک دن کہ ”داڑان، اوڑان، اوفت اسکان“ دافتے اسم ”آن“۔ گڑا اوڑا وڑا نا نوشت آن پاریز لنگکے۔ وخت اس کہ ابو اسم ضمیر Pronoun آک ہر اتم مفعول Object نا وڑا اٹ کاریم اٹ بریرہ، ولے اوفتون وڈیک ’حرف‘ لکپک، تو اوفتون حرف جار آتے اور نوشت لنگک نا سلاہ تنگک مفک، یعنی کئے، نے ناوخت آ ”آ“ و ”آن“، و ”اسکان“ ء جتا نوشت لنگکے۔ ایتھے کہ دا وڑا اٹ ہم لوز آتا ودرشم خراب مریک، و اوفتے اور نوشت اٹ انگک آن خواننگ اٹ مشکل ودی مریک، یعنی اگر داک اور نوشت لنگک تو ڈن مریرہ ”کنیان، نیان، نیسکان، کنیسکان“ ہر اتم متھن اٹ خواننگ اٹ ہفہ، تو گڑا ابایدے دافتے کئے آن، نے آن، کئے اسکان، وڈنے اسکان، نوشت لنگکے۔ براہوئی زبان نا اعلانا بابت امنامفتنگ متھن اٹ اسہ بھلو گڑتی اسے، ودا ہد اسکان کہ دابایت باقاعدہ مروک آ فیصلہ غایتا ہم مملدرا مدفتنگ اٹی ء، ودا نا کبھی سوب آک متنگ کیرہ، اعلانا بابت ہر اکتاب موٹی ایتنگکے، ہموکتاب نا جندرائی ہم داویل آک ساڑی اری۔ وادہ اسکان کہ ہراویل آشرہ سنے، وادنا الیہراس کتنگ نا کوشت کرسا اسہ نیک اسے آمانی سنے، ہمو نا بیان اٹی ہم ’اُملأ‘ نا ہمو ویل ساڑی ارے۔ داویل آتا ایسری کن متھن اٹ شرہ نا گنجائش ہم ارے وگرج ہم، و ابایدے دابایت باقاعدہ علمی ء شرہ اس بناکے۔

براہوئی ادب اٹ مثل آتا سماجی و نفسیاتی کٹر و

آتیان کاریم ہلنگ ء یا سوچ آک خارجی ء بندغ آک اوفتیان کاریم کشف اٹی ء۔ ہندرائی جوزہ غانا نا بندا آ اس دا ہم ارے کہ ہدا کک غلط عمل بارواٹ شورنخوک آ بندغ انت سوچ خلک، ودا بارواٹ ہر بندغ نا اسہ آزمونہ اس مرد، ولے کتا جندا ان کشار نا بنا ء کریرہ تو اوکان مست اٹ ء، اسٹ دا کدو اعل چنٹاسے آن سرزدسے یا رٹیکو دا کاریم ء اسہ جاہل ء انسان اس کرینے۔ ہندراؤن مسکوئی آتا سوچ نا زی آ آزمونہ کین تونے اسہ تیوی ء سوچ اسے نا مل کدو ہرے معلوم مریک تروک آ مسہ ہزار سال اٹی بندغ آتے تینا عملی سوچ ء کاریم یا استعمال اٹی انگک کن اسہ تیوی ء موقع اس ریگا۔ ایونہم ہندن ء بندغ دینائی ارے کہ ہراکف تینا سوچ آتے تو تنگ کیرہ، بلکن سوچ آتے تو تنگ تینا جاگک غا اوفتے تینا تروک آ متھن نا سوچ آتون مٹ و بدل ہم تنگ نا لائی خود پرندہ نہ ء خود بینی تاجوزہ غانا ساست خواہی تے تو تنگ ء پانگک نا بنداوی سوب دادے کہ اوراج و تاریخ تون تیتے یکجا کئے۔ ایتھے کہ ایونہم کلاسیکی وخت انا بندغ آتیا بارفرق و تصب و قوم پرستانہ قدیم انگک سوچ آک تون بلیرہ ترہ۔ بندغی وے پدے آ پین شون ہلسا نا مصوریت سگ تراشی رسم الخوط و زبان تون اور اور پین چندی تخلیق آک و دشت اٹی بسر۔ بنائی بندغ قحی سوچ آتا پوزیڈائی نیکسک دن کہ چتا تینا سوچ آک بنداوی وڑاٹ تبدیلیاں دروشم اٹی برساکیرہ۔ ولے سوچ آتا تخلیق آن پد دا چاہنداری بانٹ مسر، ہندرائی داستان ناقبیلہ و قوم مریک کہ سوچ آک داہلی ء، انسان آتا ء، وڑان دا متنگ کیک کہ بنائی

پیشواں

عزیز آبادی
ای مدام کوہ آماج نا پتھائی اودے ملتن نوشتہ کرید، ائی تینا مہروان آ قلم نا لوز آتے گواڑخ نا زیبا غارنگ اٹ پیرفسا اوفتے گل گلگاپ نا زیاد ء ترہ، تینا نازک آجوزہ غانا پوک آتا سیتا ء کرسا اوڈن مہرانا شعر و باگل خلگ، اگک وخت اس اوناخن تا پچاچ آتیا ٹو بیک آتا شونب جاہو کریدکے تو ائی ہمو شونب آتا ہر پڑی ء گواڑخ نا نازک آ پھل اتون سفا کتنگ نا سرسب ء کوشت اس کرید۔ ائی تینا جوزہ ء وڈ ہلسا اوڈن خوشی پکا ء، سیتے مہرانا بے پاپان گمب اٹ گم گار کرسا

عقل
ندیم بصیر مینگل
حسین جان بھارتھ مند، ہشار، حاضر دماغ ء بندغ اس کس، ہرگز اے بھارتھ مند، ہشار، وداغ ائی توریکہ۔ اسدے حسین جان شاراکن راہی کس کہ خنا ابرا بندغ تیز تیز گام کرسا ء۔ سلام شتنگک آن گل حسین جان سوچ کرے ایلمک نماچ اس گوگیانے انت؟ ہر توم آک یک زبان پاریز جی اگہ۔ مگ نماچ اس سنت آن لنگ آلو؟ حسین جان سوچ کرے۔ ہر توم آک جیرائی ٹی پاریز جی اگہ۔ مگ نماچ امانون انا اسہ دقتان اس پنوک آلو؟ جی او باکل راست

زارا نا پیالہ
رحیم زام
باوہ جان بھد اسکان غا چانس..... او ستر بٹ مش بس..... دا پاراز ارے نن تون یا نہ، اوست زار خواہک ایو۔ مسز۔۔ باوہ نادوان نن ارغ ہاگلر اسے نا آہری آن در آن بیدر انت ارے ارائی..... نن کن نا بیری زار اس منگ باوہ..... باوہ..... ہشندہ سے تون..... راست پاسہ کتا مسز ہندراؤن ساس۔

بندغ آتا تعلقہ اری بیرہ دا خیال اتون کس کہ بندغ آتا اعصابیات ء بدل لنگک یا اوقاف زندی وڈوڈول ء بدل کتنگ و اخلاقیاتی سگ جبرت نافلسفہ ء تینائی کیر۔ ایتھے کہ ہموخت اٹ آک تاریخی و راہی، آزمونہ غایتان پد نفسیاتی چاہنداری کن ہم مسنو۔ متھل آتے پاروک آ بندغ آتا مسخت آک داوڑ بلکن مرد: (1)۔ مخلوق ء اس علمی ء نصیحت اس کتنگ۔ (2)۔ اخلاقی زندا کن بندغ آتا ذہن سازی ء لنگک۔ (3)۔ افرادی آسوچ آن کیونزم نا کنڈ آچنگ۔ (4)۔ تینے راہی مشکل آتیان کشنگ۔ (5)۔ روزگاری وڑاٹ کشت و شکار ناوہ سرنگ آن پد با انا سرنگ ہم خیال اسے۔ (6)۔ تصورات آتا دیناغان پچن مرسا حقیقت پسندی نا پارہ غاشون ہلنگ۔ (7)۔ میکا کئی یعنی کتہرانا سوچ آتیان فارغ اگک دماغ آتے سوچ کتنگ آ پیوس کرسا اوفتے پکر و تجرباتی جوز کتنگ۔ (8)۔ فردی آئیڈیل ازم نا فکر متنگ آتیان خلقی بندغ آتے پختسا اوفتے اشتراکیت نا کنڈ آتون متنگ۔ (9)۔ نفسیاتی وڑاٹ اوقاف زند ء زیبا کتنگ آن پد خلقی مخلوق ء جمالیاتی زند انا چاہنداری آن درستی راستی کتنگ۔ (10)۔ بندغ آتے خواری کشی نا خیال و اخلاقی متھل آک اوقاف نو کیت ء خلقیت

آن بیدر پین سچ ء ہیلہ اس اف، ہر اتم ای خن تے بوزا کیدہ باوہ..... کئے ٹی سوچ کتنگ نا حوصلہ سنے، نا سوچ آک کتا بٹ اٹی کئے کتا بالاد کتا جوزہ غاٹے نت انا لکر کرسا اوفتے دتر پڑ کریدکے، کتا باسن آخو بیک آتا کاروان ء آڑسندہ غا تا سخت انگاریز اٹ کورنگ کرسا دشت اٹ سریلدا ک..... ایو کتا قلم نا لوز آک پیشوائی نا بھلا باریم ء ہر فیون کتا مون آچک سلوک ء، کئے آن سوچ چست کتنگ ء..... کتا رو نا جوزہ غاٹے کئے پدی ہیبت، کتا لکر مروک آ احساس آتا شتارک ء ہل..... ولے کن تون ذعار ء کوڈنگ

عقل
گر اس موریک خولم نا دانہ غا تینا سچ
کرسے انت کہ اسے؟ ایتھے ہجیوہ کیرے؟ امام صاحب کل انا ہیبت آتے جنگ آن گل جیرائی ٹی حسین جان ء سوچ کرے۔ نی دا وچ انا کل نشانی تے امر چاسا؟ حسین جان پارے۔ امام صاحب ہر اتم اٹی کسرائی بنگ کتے تو خنٹا اس سچ اسے نارند نن سبب انا ء ہندراؤن کن فریشان چہیکتہ۔ حسین جان پارے ای راست پانگ اٹ ای نماچ ء پریگانے۔ ولدا ای سچ انا رندا آتے سوچ ہراٹ سچ انا سرت انا رندا چوت چوت کس، کئے کتا کتا سچ اسہ نت آن لگ ء۔ سچ انا رندا آتون اور

زارا نا پیالہ
رحیم زام
بے ستر ء توار، وارا سچی وارا س دیرتا چٹ ہلنگ کتنگ ارائی، لاریک تیز آن روان مسرہ..... کتا زند کئے پارے..... رحیم ہمو بندغ زند سچ کپ اوڈن کتا سابت اسے نا چچی مگہ زراب اس اف..... ائی اٹی پاروشٹ..... اسد وندی اس سوچ اٹی بس کہ..... ڈودی نا لاریان آن پچن مریک ولے اوست انا لار چچی اٹی شوک ء..... آسکوہ آنا ہر ا وخت انا وخت اس کل ء تینا پلوڈ کر وے.....

توں اور اور اوقاف راہی دودر ہیدہ، (3)۔ ہراڑے شہاز قلندر ہراڑے زبان وادی کوڈیک تا ہم دینائی پنی یا پاش کیرہ، بھارتھ جاگک غا تیا سگایڈ تروک ء متھل اس زبان و راچ انا راہوئی ء ہم کتنگ کیک۔ (4)۔ مزدا ابلہ ء نامزد ہرک (5)۔ غریب نا شہیک اٹ ہل اس بق راہوئی راہی متھل آتیان متھل اس داوڑ ء: (1)۔ سچ ہور ہیرافس (2)۔ سال آک کارہ گال آک سلرہ (3)۔ پیاز تپس باغانا گندہک

تذکرۃ الاولیاء
حضرت قطب الاولیاء ابی اسحاق اکبر علی ساسولی
ہراوخت کہ حضرت درویش نا کر ء ہرے، تو بناٹی اونا باوہ اودے پنت تس کہ داکسراٹ ہچہ کہ نی مفلس اُس، ودا ودرے وے سف، وداڑان مقلی نا اس مسافر و مہمان تا خدمت ء کتنگ کپوں۔ ولے اوچ وندی تو، چار میکوم تین پتین سنت، سیوت و مہر مریت اٹی ریگرے دینا ساست آتے راست تخرے، تا کہ گمراہ نمبرے۔ اواسہ کتاب اس ہم تین تون اور وڈن اس پاش کرے، وعت انا دہ گوئی و چٹ پین کتنگ نا گڑا سر کرے، و پارے ’بصیر‘ آتا خدمت کن ایسٹ تا۔ ودا حالت ء خنٹا اوڈا نا ساست جمس، ویتیت ہم کاریم ء الا و خدمت خلق اٹی دینس۔ ہراوخت کہ اونا کزیت ناوخت شوک بس تو خدمت مرید آک اونا خدمت اٹی ساڑی مسر، اوغف ء پنت و پرمان کرے کہ ’ہی داسہ دا دیناغان جنگ

.....محمد زوالفقار

اگر دن یا ننگے کہ کشمیر دنیا نازیا انگا
 وادی تیان است سے تو دا پانگ
 اٹ چھ غلطی اس مفروضہ اس کہ
 ہیبت سہی ہم مرو۔ دا ہمو وادی ہ ہرا
 بارواٹ علامہ محمد اقبال جنت نظیر نا لوز
 عکاریم ایسے۔ ولے بدبختی آن دا
 زیا انگا وادی نا جون ع بھارت تینا
 ریاستی دہشتگردی نا تک اٹ براد
 کرسا۔ اونا دا بیدار یک تذوک آ
 70 سال آن ہرجا۔ بھارت نا دا
 بیداری تانجیئی ایوانا۔ کان کم از کم 1
 لکھ کشمیری تینا جان تیان دو تے
 سلانو۔ وخت اس بھارت نا خرماک
 کشمیر اٹ نیازی تے جرتی ع ہم
 کرسا۔ کشمیری اس تینا بیداری حق
 آتیاں ہم محروم۔ علم نا منگ اوفتا
 زی آدو گسا۔ وخت اس کہ چ آدیا
 ناچی ہم کشمیری اس ناٹھپ آتیا ہے
 شائنگ آک اف۔ مکہ بیر ہندا
 ویل ع؟ دا دے پبہ منگ کن چھے
 پس منظر ہروئی تنگ المی ع۔ برصغیر
 پاک و ہندا قطب دے کی نی مروک آ
 دا ریاست ہرانا کل رقبہ
 69547 مربع میل ع۔ 1947ء
 آن پد ریاست جموں کشمیر اراٹھ اٹ
 39102 مربع میل آکوزہ کرے۔
 ہرا کہ مقبوضہ کشمیر پانگلک۔ اونا
 دارا حکومت سری گمر وخت اس کہ ایلو
 آزاد کشمیر پانگلک۔ ہرا کہ
 25000 مربع میل رقبہ غاصب ع۔
 دانا دارا حکومت مظفر آباد ع۔ ریاست
 نا کل آبادی 1 کروڑ نا چھ آئی ع۔
 ہرائی کم از کم 25 لکھ آزاد کشمیر اٹ
 ع۔ ہندو راجا ک بھلو وخت اسکان
 علاقائی حکومت کرے۔ 1846ء
 انگریز آک ریاست جموں و کشمیر ع
 75 لکھ روپی نا عوض اٹ ڈوگرا راجہ
 گلاب سنگھ نا دوتیا بھا کرے۔ کشمیری
 آبادی نا 80 درسد مسلمان ع۔ ہندو
 راجہ کشمیر نا درواٹ مسلمان تے غلام

کشمیر نا ویل

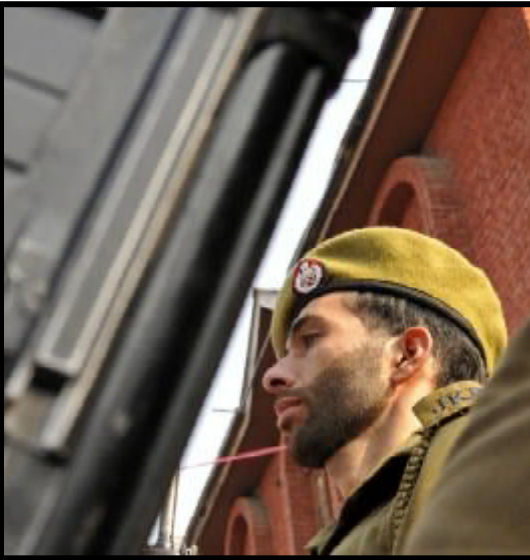

کرنگ نا قول کرے ولدا تیتے پدی
 کشا۔ پاکستان بھارت آن آزاد
 کرک آ علاقائی آزاد کشمیر ریاست
 ویل ع ہر درواٹ پاش کرسا کرے
 پاکستان بھارت آن آزاد
 کرک آ علاقائی آزاد کشمیر ریاست
 ویل ع ہر درواٹ پاش کرسا کرے

کن ہرجا۔ دانیام اٹ پاکستان اٹ
 کبھی حکومت آک بسر و بنا رولے دا
 بابت اٹ پاکستان و بھارت نا نیام
 اٹ مسہ جنگ ہم منسو۔ 1972ء
 اٹ پاکستان نا وزیر اعظم ذوالفقار علی
 بھٹو بھارتی وزیر اعظم اندرا گاندھی نا
 نیام اٹ مسہ معاہدہ اس مس ہر اٹھلہ
 پاس کرے۔ ہرانا روات بھارتی
 قانون نا دفعہ 370 نا روات چھ ع
 بھارتی شاری اس کشمیر اٹ جائیداد

پین سوگو مرسا کرے۔ اٹنے کہ ظلم
 ہراڑے مرے ظلم مریک۔ وخت اس
 کہ اووک وخت اس او ایسر مریک۔
 اینوسا۔ وارولدا بھارت کشمیری تازی آ
 لنگ نا کوشت کنگ اٹی ع۔ او ظلم انا
 پوسکن ع داستان اس جوڑ کنگ اٹی ع
 ولے دنایچ ہمتا شانی سے نا وراث
 جوڑ منے۔ وخت اس کہ ہندا ظلم انا
 سوآ آن بران مظفر وانی شہید مس۔
 ہرانا خون تحریک آزادی ع پین سوگو
 کرینے وخت اس کہ دا تحریک کشمیر نا
 اسکو نہ سے آن بلیس ایلو کو نہ اسکان
 مرغن مریک۔ بھارتی ظلم و بیداری تا
 لکھنگ کن کن داخل لوز اف۔ اٹنے
 کہ ہرا درندگی نا درشانی ع بھارت
 ریاستی دہشتگردی نا تک اٹ کنگ اٹی
 ع اوک بیان منگ کپہ۔ دا وخت آ
 چھ آ دنیا نا میڈیا ہرا بھارتی ظلم انا
 داستان تے بھنگ اٹی ع۔ ہرانا
 روات شش دے اٹ پچاہ غان
 ولے او وعدہ
 زیات کشمیری شہید مسنو۔ کم از کم 2
 آن 3 ہزار بندغ شھی مسنو۔ وخت
 اس کہ سدا آتھ اٹ ہندن ڈاربر
 ہرا کھن تیان کور مسنو۔ وخت اس
 کہ بھارتی بھارتی بھارتی بھارتی
 خراب ع۔ اگر تواقی داویل ایسر
 کنگ خوانہ تو تے دانا البیری کن
 اٹنے کہ
 کشمیری نا جنگ نا بقاء نا جنگ ع۔
 وخت اس کہ دا جنگ ہمو وخت اسکان
 ایسر منگ۔ تاکہ کشمیری تانق آک
 اوفتے رتھکنے۔ اٹنے کہ داسر
 بھارت پاکستان ہر قوم آک اٹھی ع
 طاقت ع۔ ہندا سوآ آن جنگ آت
 سوآ ہم وادی منگ۔ ولے سنے دا
 جنگ ع نظریاتی سرحد آتیا کرک
 تمک۔ ہراڑکن ہر ملک انا میڈیا کل
 آن زیات کڑ ادا ایک۔ میڈیا
 نظریاتی سرحد آتحتی آ پاسان
 مریک۔ ولے معذرت اٹ پاروئی
 تمک کہ نا میڈیا داٹی ہرا وراث بے
 سبب منے۔ دا وخت آ بران وانی
 شہید ہرا وراث آزادی نا تحریک ورتنا
 پاکستان ہر قوم آ مسئلہ کشمیر ع ایسر کنگ
 کن جنگ کرینے خواہ او سفارنی محاذ
 مرے یا جنگ۔ بھارت بھارت کوشت
 کرے کہ وراثا وراثا اٹنے مسئلہ کشمیر ع
 ہراڑکن او وخت اس کھ پتل
 حکومت اس جوڑ کرسا کشمیری تے
 چپ کرنگ نا کوشت کرے تو وخت
 اس کھ ظلم ہر بریت نا مش ع ورتھینے۔
 ولے کشمیری حریت پسندا تا دا تحریک

تینا چھے پین مونی چکا۔ سنے اونا وتر
 تے ہندن ضائع منگ کن الوئی
 اف۔ ہراڑکن المی ع کہ نا کل
 سیاسی، راجی تنظیمک اسٹ مسرا اوار
 مریر۔ وخت اس کہ داویل ع ہر قوم آ
 بوز کیر۔ ہرائی اصل امتحان پاکستانی
 میڈیا نا ع۔ کہ او داویل ع چھ آ دنیا
 مون آ امر پیش یک۔ وخت اس کہ
 بطور قوم دا وخت آٹنے کشمیری اس
 تون او ارسولئی تمک۔ اقوام عالم نا دا
 ظلم نا برخلاف چھی ہم دو بے آن کم
 اف۔ من وخت مسٹ دنیا نا کل آن
 بھلا جمہوری طاقت برطانیہ اٹ اسر
 ریفرنڈم اس منے۔ ہرائی اس 52
 درسد آبادی یورپی یونین آن جتا
 منگ نا تانق اٹ وٹ تیر۔ ہرانا نتیجہ
 ٹی اوقا خواست آتے پورہ لنگا او
 وخت اس کہ برطانوی وزیر اعظم ڈوڈ
 کیمرون ع استیقہ تروئی تمہا وخت
 ☆☆☆☆☆

دا بلوان چلتن نا بوزی تے آن
 نامستوگ آ داسر بنگ مشکل ع
 اے سبب وپل کتے پیا داری
 دا اشار آ تا نیام اٹ کنا سا جانے
 مستوگ آ لاڈی برنی خدا کے
 نن تون سنگت مرنی خدا کے
 بنگ کنا ای خیرات کیوہ
 ملنگ کنا ای خیرات کیوہ
 ساجد نذیر ایماندار ہرا جاگہ اس کتینا
 ڈیہر نا شار و میدان مش و دریا تے
 است آ ایسے گڑا نا ہموڑے تینا مش نا
 آماج چلتن ہوغرہ بکن
 گلزار گلشن ہوغرہ بکن
 مستوگ ٹی نی اول نسہ اے کنول
 داسر پین خلق اسے نی مس نی بدل
 الے شارے ہموالے دیارے ہمو
 مرک شارٹ ناے پیارے ہمو
 آماج زیا مرے زندان زیا مرے
 چلتن زیا مرے ماران زیا مرے
 ☆☆☆☆
 تینا راکوہ آ ماچ کن
 چن کن جنگ کرک ع
 ملن جان و ملن روح ع
 بدن کن جنگ کرک ع
 ☆☆☆☆
 چلتن فی غلبہ استار
 تینا تھوڑا پھل بہار ہنا
 دا گوارخ آتا ہر قطار ہنا
 دا ہیبت آوار آ سوجا ای صنم
 انسان ع فطری تینا ذیہد نا مش و شاعر و
 میدان آتون است اس مرک او
 دانفے بھارتی و خلکی اٹ یات
 کیوہ۔ ساجد نذیر ایماندار ہم تینا
 مونغا نا شاعری نی دانفے تینا غمزدہ و
 ڈری آست آن گاہس دتے اوک اے
 تینا کتاب زوہی پارہ

ساجد نذیر، پر فکر آ شاعر

نور نصیر خان نا دور انا جوڑ کرک
 میست نا جاج مسجدی خوانا تینا خالق
 و مالک آن تینا دا جہان نا سوسوئی
 بے پردے اونا گلداں
 ☆☆☆☆
 ارامش مسنوش ع تیا نیام اٹ اینو
 دیوال
 نما بلوان نا چلتن ولے نی ہوغرہ
 اٹنے
 ☆☆☆☆
 آماج چلتن ہوغرہ بکن
 گلزار گلشن ہوغرہ بکن
 مستوگ ٹی نی اول نسہ اے کنول
 داسر پین خلق اسے نی مس نی بدل
 الے شارے ہموالے دیارے ہمو
 مرک شارٹ ناے پیارے ہمو
 آماج زیا مرے زندان زیا مرے
 چلتن زیا مرے ماران زیا مرے
 ☆☆☆☆
 تینا راکوہ آ ماچ کن
 چن کن جنگ کرک ع
 ملن جان و ملن روح ع
 بدن کن جنگ کرک ع
 ☆☆☆☆
 چلتن فی غلبہ استار
 تینا تھوڑا پھل بہار ہنا
 دا گوارخ آتا ہر قطار ہنا
 دا ہیبت آوار آ سوجا ای صنم
 انسان ع فطری تینا ذیہد نا مش و شاعر و
 میدان آتون است اس مرک او
 دانفے بھارتی و خلکی اٹ یات
 کیوہ۔ ساجد نذیر ایماندار ہم تینا
 مونغا نا شاعری نی دانفے تینا غمزدہ و
 ڈری آست آن گاہس دتے اوک اے
 تینا کتاب زوہی پارہ

مستوگ امر کہ مردم خیز ع ڈیہ
 اس پن بلنگ اونی بلوچستان نا چنی
 شخصیت آک گدرینگا نو ہرا کھ تینا
 وطن و علاقہ کن بے مٹ و بے مثال ع
 کردار و کارنامہ سر انجام ہر سائین کن
 تاریخ نی پین بلانو مولانا محمد عمر پڑنگ
 آبادی، مولانا نوجوان چوٹوئی، مولانا
 حاجی عبدالغفور، مولوی تاج محمد
 عبدالعزیز قلندری، مولوی تاج محمد
 شاہوانی، حکیم اکبر وادی زئی، ملک محمد
 رمضان بلوچ، مولوی محمد شریف بزار
 و پین چندی عالم و بزرگ آک ہندا
 مستوگ نا ڈیہ تینا پین کاناو۔
 ایماندار نا باوہ ہیرہ بنیاد آن لکھو چناو
 اوک حاجی حیات خان آستے آن ع
 باوہ ہیرہ فاسٹا ذہنی تینا ہمو علاقہ و
 ڈغانے تینا بلار لوگروہ ٹی بسرتی مسر۔
 بھارتی جوان ع اخلاق والا بندغ نسر
 دا جبر نا لڑیک تا اوفتے خن تیا مختار
 ڈغار و جاہ تترتا۔ ساجد نذیر ہم
 ہنداڑے لوگروہ ٹی وادی مسک او بھارت
 ریشہ پچا س نک کل چناتے آن جتا
 ملوک خننگا کہ اودے ہرا تم بندغ
 خنوس اوک ویرا ویرا تم وگرتی سے
 نی غرق بندغ خننگا تے تنگ تو خننگ
 ع بندغ اودے ہنشدہ فام خننگو کہ ہرا تم
 کہ اوک ادب نا دینیائے ہر بزارائی
 خنن تے گڑا بھارت چھپ و خاموشی
 نسکہ اسل ہیبت تو کہ ہیبت اس اتو تہ
 آک کرکیر گڑا بھارت اخلاق و احترام نی
 ہیبت کرکیر مگر بھارتی و مختصر ولے
 سندسرا دن پاکوڑہ ٹی بند کرکیر۔
 ساجد نذیر مرحوم نا زند بھارتی و کھیلی
 اٹ گدرینگا غریبی و بیعتی ہم اسہ بھارت
 بھلو مرض بے وی کرکیر درزی گری

حاجی عبدالغفور

گڑا نا زئی آ قلم ہرینے اوک تینا
 محبوب تینا ساہ نا ہندا زبانی آن بید
 اونا بکن آ کردار تون ہم تینا محبت و
 الفت نا نظر ہر کرکیرے اوک پارہ
 مرے ٹھپ تازہ ہوغرے تو راسکو
 تینا دروغ تے گوہو تے تو راسکو
 کرے کن دلدار کرے نے تو سرکار
 نے ہنسدے اٹ بے بہا جوڑ کرکیرے
 خوشی و شاد کامی تا وخت آ بندغ تینا
 محبوب و دوست ع ضرور آست آپیک
 و پانک کہ کاش دا تمنا آست نا ہندا ہم
 دا خوش تینا تون او اوار مسر ساجد
 نذیر مرحوم دا کیفیت نا تینا شہر آتے
 نی خوبصورت آڈن درشانی ع ایک
 آ شاعراک پانک
 قیصر و سرتی نا دور اسکن کن صنم
 تخت اس کسو نہی نی اوار
 موسم نا اول بدل ہتم و سہیل نا دین بر
 سہل و تیرم نا حالت و کیفیت ع مون
 آتھنا تینا و تینا محبوب نا بکنی و بدی
 سیری و لنگڑی غم و خوشی ع بیان کرکیرے
 خوشی نہ تنام ہمو سال آن پد
 ہتم نے کہ رشام ہمو سال آن پد
 چراغ آک کھسکرنا خلق نا
 ارے تمہارہ رشام ہمو سال آن پد
 خیرات کیر زندہ اودے قدر فدا شاعر
 نا مقام ع زندی نہک پبہ منگ کھنگ
 چھ منگ قسمت تے تینا ہریان
 خواراڑے سوچے تے دے ورن
 چندی و راست نا دورہ اس ہاتے۔
 و 6 فروری 2009ء نا تینا جعتہ
 المبارک نا نماز ع مستوگ نا مرکزی و

